

Dosarul nr. 2ra-1109/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. D. Sușchevici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

21 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ghenadie Tanurcov, reprezentat de avocatul Grigore Bîrcă

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ghenadie Tanurcov împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ghenadie Tanurcov, reprezentat de avocatul Grigore Bîrcă și menținută hotărârea din 1 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 30 ianuarie 2019, Ghenadie Tanurcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 mai 2018 a încheiat cu ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA contractul de asigurare a vehiculelor terestre (AUTO CASCO) nr. AC 180471, obiectul căruia prevede asigurarea intereselor sale patrimoniale legate de posesia, folosința și dispoziția asupra vehiculului de model Mercedes S400D, anul producerii 2018, nr. caroseriei XXXXX, n/î XXXXX, care îi aparține cu drept de proprietate.

Suma asigurată constituie 123 950 de euro, iar prima de asigurare achitată fiind în mărime de 4 425 de euro.

Potrivit pct. 3.2 din contractul menționat și pct. 4.2 din condițiile de asigurare a vehiculelor terestre ale ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, care este parte integrantă a contractului de asigurare, unul din riscurile asigurate stabilite este avarierea vehiculelor provocate de ploaie torențială, inundație, etc.

A comunicat reclamantul că la 19 iulie 2018, aproximativ la orele 24:10, deplasându-se cu autovehiculul în cauză pe str. Calea Ieșilor mun. Chișinău (în regiunea SA „Zorile”), nimerind într-o aversă de ploaie, a fost stropit de o undă cu apă, formată în urma trecerii unui automobil necunoscut din direcția opusă a carosabilului și ca rezultat s-a blocat motorul, care după cum a fost stabilit ulterior a fost deteriorat.

Astfel, despre evenimentul produs, considerând ca survenirea unui risc asigurat conform contractului încheiat cu asiguratorul, a înștiințat ultimul în aceeași zi, solicitând evaluarea despăgubirii de asigurare, automobilul fiind transportat cu remorcă la stația de deservire tehnică a reprezentantului Mercedes-Benz în Moldova, SC „Grand Premium” SRL.

Potrivit actului de defectare a automobilului din 19 iulie 2018, întocmit de către specialistul stației, la examinarea automobilului a fost constatată defectarea motorului, generată de pătrunderea apei în el, fiind imposibilă reparația lui din punct de vedere tehnic.

A precizat că despre aceasta a informat suplimentar asiguratorul, prezentându-i actul de defectare a automobilului, cererea sa din 19 iulie 2018 de a fi stabilit mijlocul de transport, care a creat valul de apă, adresată Inspectoratului de Poliție sect. Buiucani mun. Chișinău, confirmarea aversei din 19 iulie 2018 de către Stația Meteorologică Chișinău prin scrisoarea nr. 08/1284 din 24 iulie 2018, documente solicitate de către asigurator.

Așadar, fiind conștient că pentru a avea posibilitatea de a se folosi în continuare de automobilul avariat nu există o altă soluție decât înlocuirea motorului deteriorat, a înștiințat asiguratorul despre intenția de procurare de la reprezentantul oficial al Mercedes-Benz în Moldova, SC „Grand Premium” SRL și instalare a unui nou motor din cont propriu, urmând ca apoi, la prezentarea actelor de procurare și instalare, asiguratorul să soluționeze chestiunea cu privire la compensarea cheltuielilor suportate.

Conform actului de executare a lucrărilor nr. 000062142 din 3 august 2018, SC „Grand Premium” SRL a efectuat lucrările de reparație, fiind înlocuit motorul cu unul nou, în sumă totală de 628 150 de lei, care a fost achitată de către dânsul și anume suma de 621 340 de lei, prin virament conform ordinului de plată nr. 1 din 23 iulie 2018 și suma de 6 810 de lei, în numerar conform bonului fiscal din 3 august 2018.

A menționat că actul de executare a lucrărilor și documentele de plată pentru executarea lor au fost prezentate asiguratorului pentru a lua decizia de reparare a daunei, însă, la 5 octombrie 2018, a primit scrisoarea nr. 2204 din 4 octombrie 2018, prin care asiguratorul l-a înștiințat despre decizia privind refuzul de achitare a despăgubirii de asigurare din lipsa temeiului juridic, considerând că evenimentul, care a avut loc la 19 iulie 2018, conform capitolului 4 din condițiile CASCO, nu constituie risc asigurat.

A invocat dezacordul cu această decizie, calificând-o ca neîntemeiată, or este contrară atât contractului de asigurare „AUTO CASCO” din 30 mai 2018, a

condițiilor de asigurare a vehiculelor terestre ale ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, cât și prevederilor Legii cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006.

Faptul că la 19 iulie 2018, automobilul asigurat a nimerit într-o aversă de ploaie este recunoscut de către asigurat, la fel este recunoscut și faptul defectării motorului în urma pătrunderii apei la motor în timpul deplasării automobilului pe timp de ploaie.

Anume acest fapt a dus la avarierea automobilului, situație care conform pct. 3.2. din contractul de asigurare „AUTO CASCO” și pct. 4.2 din condițiile de asigurare, constituie riscul asigurat.

A considerat că este neîntemeiată și argumentarea companiei de asigurare în refuzul acordării despăgubirii solicitate, potrivit căreia din cauza nerespectării Instrucțiunii producătorului de utilizare a automobilului de model Mercedes S400D, privind indicațiile exploatării autovehiculului pe timp de ploaie (adâncimea apei la sol nu trebuie să depășească 25 cm, a ține cont de deplasarea în contrasens a vehiculul, care poate crea un val înalt, mai mare decât nivelul apei maxim admis), situație care conform pct. 5.18 din condițiile de asigurare CASCO asiguratorul nu acordă despăgubiri pentru orice pagube sau cheltuieli produse asupra efectelor pătrunderii în locuri acoperite cu apă sau inundate temporar, datorită acumulării de apă (ex: aspirarea apei în motor, etc.).

Or, astfel de indicații în Instrucțiunea de utilizare a automobilului de model Mercedes S400D, editată în luna aprilie 2018, pe care a primit-o de la vânzător odată cu procurarea automobilului, lipsesc.

Totodată, prevederile pct. 5.18 din condițiile de asigurare CASCO, contravin pct. 4.2 din aceleași condiții de asigurare și pct. 3.2 din contractul de asigurare CASCO, în care este stipulat expres în calitate de risc asigurat - avarierea automobilului provocat de ploaie torențială, inundații, etc., or efectele acumulării de apă în asemenea împrejurări și prezintă pericolul avarierii autovehiculului, inclusiv și a motorului, fiind riscul asigurat de către asigurator.

Astfel, refuzul acordării despăgubirilor de către asigurator a daunei produse în rezultatul efectelor pătrunderii în locuri acoperite cu apă sau inundate temporar datorită acumulării de apă (ex: aspirarea apei în motor, etc.), inclus în capitolele excluderi din condițiile de asigurare „AUTO CASCO” și din contractul de asigurare „CASCO” nu se încadrează în prevederile art. 17 alin. (1) din Legea cu privire la asigurări și potrivit art. 216 alin. (1), 220 alin. (1) Cod civil, această clauză este nulă, ceea ce exclude temeiul aplicat de pârâtă pentru a refuza plata despăgubirilor.

A remarcat că pârâta este obligată de a achita în beneficiul său plata despăgubirii de asigurare în sumă totală de 628 150 de lei, achitată de dânsul pentru lucrările de reparație a automobilului în urma deteriorării motorului în rezultatul pătrunderii apei de ploaie, efectuate de SC „Grand Premium” SRL, conform actului de executare a lucrărilor nr. 000062142 din 3 august 2018, or această obligație a asiguratorului, la survenirea cazului asigurat, este prevăzută și de art. 1307 alin. (3), 1315 alin. (1) lit. b) Cod civil.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 17 alin. (1), (7) din Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006, art. 216 alin. (1), 220 alin. (1), art. 1307 alin. (3), 1315 alin. (1) lit. b) Cod civil, art. 6, 166 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii și încasarea din contul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul său a plății despăgubirii de asigurare în sumă totală de 628 150 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 1 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ghenadie Tanurcov, reprezentat de avocatul Grigore Bîrcă și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că potrivit notei nr. 08/1284 din 24 iulie 2018 emise de Serviciul Hidrometeorologic de Stat, pentru perioada de 18-19 iulie 2018, cantitatea de precipitații în mun. Chișinău constituia 31,8 mm, aversele de ploaie cu asemenea cantități de precipitații, fiind considerate fenomen periculos, ca urmare, prejudiciul a fost cauzat din motiv că în timpul deplasării asiguratului cu autovehiculul, a avut loc pătrunderea masei de apă în spațiul interior al agregatelor autovehiculului, fapt ce a dus la pătrunderea apei în motor, defectându-l, iar potrivit pct. 7.18 din contractul de asigurare nr. AC 180451 și pct. 5.18 din condițiile de asigurare a vehiculelor terestre clasa 3 din 14 august 2012, a fost stabilit expres că asiguratorul nu acordă despăgubiri pentru orice pagube sau cheltuieli produse de efectele pătrunderii în locuri acoperite cu apă sau inundate temporar, datorită acumulărilor de apă (de ex: aspirarea apei în motor, etc.).

Astfel, prima instanță și instanța de apel au concluzionat că evenimentul care a avut loc în speță nu se încadrează în categoria riscurilor asigurate conform pct. 4.2 din condițiile de asigurare, căzând sub incidența pagubelor care se despăgubesc de asigurator, situație expres prevăzută la pct. 5.18 din condițiile de asigurare, evenimentul produs, fiind un risc neasigurat și neasigurabil de către ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA.

Totodată, a considerat instanța de apel că alegațiile apelantului din cererea de apel nu pot fi reținute, or sunt în contradicție cu starea de fapt și cu materialele pricinii, deoarece refuzul asiguratorului este întemeiat strict pe prevederile condițiilor de asigurare a vehiculelor terestre.

La 27 mai 2021, Ghenadie Tanurcov, reprezentat de avocatul Grigore Bîrcă a declarat recurs împotriva deciziei din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, precum și încasarea de la ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul său a taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 18 844,50 de lei, 14 137,37 de lei - pentru examinarea apelului, 94 22,25 de lei - la depunerea cererii de recurs și a altor cheltuieli de asistență juridică în mărime de 18 500 de lei.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și pasibilă casării, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Astfel, reiterarea de către instanța de apel a poziției primei instanțe, precum că evenimentul care a avut loc în speță, în conformitate cu pct. 3.2 din contractul de asigurare nr. AC 180451 și pct. 4.2 din condițiilor de asigurare a vehiculelor terestre ale ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA din 14 august 2012, parte integrantă a contractului de asigurare, nu constituie risc asigurat, contravine prevederilor art. 1307 alin. (1) și (3) Cod civil (în vigoare la data producerii cazului asigurat) și art. 1 din Legea cu privire la asigurări, norme de drept, interpretate eronat de către instanțele de judecată ierarhic inferioare.

A menționat că prin prisma art. 1307 alin. (1) și (3) Cod civil (în vigoare la data producerii cazului asigurat) și art. 1 din Legea cu privire la asigurări, pericolul avarierii automobilului în situațiile enumerate în pct. 3.2 din contract și pct. 4.2 din condițiile de asigurare a vehiculelor terestre ale ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA sunt evenimente pentru înlăturarea a căror consecințe s-a făcut asigurarea și constituie riscuri asigurate.

Ploaie torențială (aversă), inundație, evenimente care au avut loc în speță, fără niciun echivoc, constituie riscuri asigurate. Or, efectele acumulării de apă în asemenea împrejurări și prezintă pericolul avarierii autovehiculului, inclusiv și a motorului, consecințe pentru înlăturarea cărora s-a făcut asigurarea.

Cu încălcarea dispoziției art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la asigurări (în vigoare la data producerii cazului asigurat), care nu prevedea dreptul asigurătorului de a refuza total sau parțial achitarea despăgubirii de asigurare în cazurile stabilite în condițiile de asigurare, instanța de apel a reținut greșit concluzia primei instanțe privind constatarea lipsei riscului asigurat și legalitatea temeiului legal al refuzului intimat de achitare a despăgubirii de asigurare, cu trimitere la pct. 7.18 din contractul de asigurare și pct. 5.18. din condițiile de asigurare a vehiculelor terestre Clasa 3 din 14 august 2012, care nu corespund legii.

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data constituirii și stingerii situației juridice din speță), instanța de apel urma să aplice art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la asigurări, în redacția până la modificarea ei prin Legea nr. 273 din 29 noiembrie 2018, în vigoare din 22 noiembrie 2019, după ce efectele produse ale situației juridice din speță erau deja stinse (survenirea cazului asigurat și refuzul despăgubirii de asigurare au avut loc în perioada iulie - octombrie 2018, iar completarea art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la asigurări cu textul „precum și de condițiile de asigurare și contractului de asigurare”, a fost introdusă prin Legea nr. 273 din 29 noiembrie 2018, în vigoare din 22 noiembrie 2019).

Prin urmare, art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la asigurări până la modificarea operată a lit. d) prevedea dreptul asigurătorului de a refuza deplin sau parțial asiguratului despăgubirea de asigurare în asigurările de bunuri în anumite cazuri, fără amendamentul „precum și de condițiile de asigurare și contractului de asigurare” la fraza „alte evenimente prevăzute de legislație”.

Odată ce la încheierea contractului de asigurare și la producerea cazului asigurat din speță, legislația în vigoare nu prevedea alte evenimente, care puteau servi drept temei pentru refuzul total sau parțial al asigurătorului de a plăti despăgubirea de asigurare decât cele prevăzute în art. 17 alin. (1) din Legea cu privire la asigurări până la modificarea operată a lit. d), atât pct. 7.18 din contractul de asigurare, cât și pct. 5.18 din condițiile de asigurare, prin care s-a stabilit dreptul de refuz al asigurătorului de la plata despăgubirea de asigurare, contravin legislației în vigoare și sunt nule, fiind lovite de nulitate absolută.

Astfel, pct. 7.18 din contractul de asigurare nr. AC 180451 din 30 mai 2018, cât și pct. 5.18 din condițiile de asigurare a vehiculelor terestre Clasa 3 din 14 august 2012, în condițiile în care contravin legii (art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la asigurări, în vigoare la data semnării contractului de asigurare), potrivit art. 216 alin. (1), 217 alin. (1) și 220 alin. (1) Cod civil (redacția an. 2002), neaplicate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, sunt nule, fiind lovite de nulitate absolută, care poate fi invocată de instanța de judecată din oficiu, ceea ce nu a avut loc, deși nulitatea respectivelor prevederi din contractul de asigurare și condițiile de asigurare CASCO a fost invocată de către dânsul în cererea de chemare în judecată și susținută în dezbaterile judiciare.

A considerat că sunt lipsite de suport legal și concluziile instanțelor de judecată precum că conducătorul autovehiculului a exploatat mijlocul de transport, continuând deplasarea pe timp de ploaie torențială, nu a întreprins măsurile de a opri motorul, de a evita fluxul de apă întru curmarea producerii hidroloviturii, fără a ține cont de restricțiile stabilite în Instrucțiunea de exploatare a autovehiculului asigurat la deplasare pe timp de ploaie, concluzii condiționate inclusiv și de aprecierea unilaterală și subiectivă a probelor administrate, contrar cerințelor art. 130 alin. (1) și (3) CPC.

Instanța de apel a reținut doar dovezile intimei la acest capitol, care a prezentat variantă electronică a Instrucțiunii de exploatare a automobilului de model Mercedes Clasa „S”, cu indicații de exploatare a autovehiculului pe timp de ploaie (adâncimea apei la sol nu trebuie să depășească 25 cm, a ține cont de deplasarea în contrasens a vehiculului, care poate crea un val înalt, mai mare decât nivelul apei maxim admis).

Proba dată a fost combătută de către dânsul prin prezentarea actului de constatare a faptelor din 14 martie 2019, întocmit de executorul judecătoresc, care a fost lăsat de către instanță fără apreciere.

Conform actului de constatare, careva indicații în Instrucțiunea de utilizare a automobilului model Mercedes-Benz S-Clas, editată în luna aprilie 2018, pe care dânsul a primit-o de la vânzător odată cu procurarea automobilului, în care ea se afla, lipsesc careva restricții privind exploatarea automobilelor de acest model și categorie pe timp de ploaie torențială (aversă) sau inundații temporare.

A accentuat că prima și ultima filă a Instrucțiunii de exploatare a vehiculelor de marca Mercedes Clasa „S”, în varianta electronică, prezentată primei instanțe de către ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, conține informația în care se atenționează că prezenta instrucțiune nici într-un caz nu înlocuiește instrucțiunea tipografică,

aflată în automobilul procurat, ceea ce impune decăderea acestei instrucțiuni ca probă în demonstrarea așa zisei acțiuni intenționate a asiguratului, orientate spre provocarea sau facilitarea cazului asigurat sau neluarea de măsuri pentru a evita prejudiciile.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia aplicată art. 6 alin. (1), 216 alin. (1), 217 alin. (1) și 220 alin. (1) Cod civil, în vigoare la încheierea contractului de asigurare și la survenirea cazului asigurat, art. 5 alin. (3), 17 alin. (1) lit. d), 19 alin. (1) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, în vigoare la încheierea contractului de asigurare și la survenirea cazului asigurat, au aplicat legea care nu trebuia aplicată art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, în vigoare după încheierea contractului de asigurare și producerea cazului asigurat, au interpretat eronat legea art. 1307 alin. (1), (3) Cod civil, în vigoare la încheierea contractului de asigurare și producerea cazului asigurat, art. 1 din Legea cu privire la asigurări, în vigoare la încheierea contractului de asigurare și producerea cazului asigurat.

La 6 iulie 2021, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a depus referință la recursul declarat de Ghenadie Tanurcov, solicitând declararea inadmisibilității recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 18 martie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 210 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 mai 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ghenadie Tanurcov, reprezentat de avocatul Grigore Bîrcă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ghenadie Tanurcov, reprezentat de avocatul Grigore Bîrcă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ghenadie Tanurcov, reprezentat de avocatul Grigore Bîrcă urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ghenadie Tanurcov, reprezentat de avocatul Grigore Bîrcă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nina Vascan